

35. РОЗРОБКА ПИТАНЬ МЕДИЧНОЇ ЕТИКИ ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА КИЇВСЬКИХ ЛІКАРІВ**Дупленко Ю.К., Руда С.П.****м.Київ, Україна, Центр досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки імені Г.М. Доброва НАН України**

Медицина бере свій початок з часів Гіппократа, з його відомої "Клятви". Наявність високих моральних засад вважав невід'ємною рисою людини медичної професії видатний вітчизняний епідеміолог XVIII століття Данило Самойлович, про що він написав у своїй "Промові до слухачів госпітальних шкіл Російської імперії": "Тонкий і освічений розум, широке знання всіх наук, глибоке знання свого мистецтва - ось що повинно бути основною якістю лікаря... Взагалі він повинен бути втіленням порядної людини".

Питання медичної етики входили до сфери діяльності Товариства київських лікарів, основним завданням якого було сприяння об'єднанню творчих зусиль лікарів Київської губернії з метою "вивчення, удосконалення та корисного застосування всіх галузей медицини". 13 грудня 1897 р. професор В. К. Високович, обраний віце-головою Товариства київських лікарів, звернувся до колег з промовою, сказавши наступне: "Завдання товариства, як спільноти практичних лікарів, дещо інші, ніж тих товариств, що переслідують суто наукові цілі. У нас, окрім наукових питань, повинні обговорюватися також питання, які висуває саме життя. Головне ж завдання товариства - розвивати і підтримувати основу діяльності кожного лікаря - безкорисливість та любов до ближнього".

28 лютого 1898 р. на черговому засіданні Товариства було затверджено проект організації "Суда честі" з трьох осіб, що обиралися строком на один рік. Суд честі працював впродовж наступних років, розбираючи непорозуміння між членами Товариства або між лікарями та їх пацієнтами. Той, хто не погоджувався з рішенням Суду, назавжди позбавлявся звання члена Товариства.

36. ПРОФЕСОР ОЛЕКСАНДР ЩЕРБАК – ФУНДАТОР ВІТЧИЗНЯНОЇ ФВІОТЕРАПІЇ**Єжов В.В.****м.Сімферополь, Україна, Кримський державний медичний університет імені С.І.Георгієвського**

Олександр Юхимович Щербак (1863-1964) - виходець із шляхтян Чернігівської губернії, закінчив із золотою медаллю класичну гімназію при Історико-філологічному інституті у Ніжині. У 1881 р. надійшов на медичний факультет Київського університету, потім переведений у Санкт-Петербурзьку Військово-медичну Академію, яку закінчив у 1887 р. зі ступенем лікаря з відмінністю. У 1890 р. захистив докторську дисертацію «Про залежність фосфорного обміну від посиленої чи ослабленої діяльності головного мозку». У 1890-1893 р. вивчав неврологію (Париж, Берлін, Лейпциг). У 1894-1910 р. у Варшавському університеті організував викладання нервових хвороб і судової психіатрії. У 1910 р. виїхав у Севастополь, де з 1914 р. керував Інститутом фізичних методів лікування - першою у вітчизняній історії установою подібного профілю. Його праці «Уведення до курсу загальної фізіотерапії», «Про так називаний біологічний резонанс», «Про біологічні основи електротерапії» були настільними книгами вітчизняних лікарів. О.Ю.Щербаком був установлений рефлекторний механізм дії фізичних факторів на організм. Їм було доведено, що зміни, що супроводжують вегетативні реакції, залежать від якості і локалізації подразника, стану організму та органа, елективності діючого фізичного фактора, а також психічних реакцій. Способи лікування, розроблені О.Ю.Щербаком – комірковий і поясний методи, іонні універсальні і регіональні терапевтичні рефлекси, знайшли застосування при найрізноманітніших захворюваннях. У канони вегетології увійшли «електрична проба Щербака», «теплорегуляційний рефлекс Щербака». О.Ю.Щербак заклав фундамент теоретичної і клінічної фізіотерапії, як частини сучасної реабілітаційної медицини.

37. ЮРІЙ ОЛЕКСІЙОВИЧ ЄНЕНКО - ЛІКАР, ПИСЬМЕННИК, ГРОМАДЯНИН**Єненко О.Ю.****м.Луганськ, Україна, Луганський обласний благодійний фонд імені Юрія Єненка**

Корінний луганець, Єненко Юрій Олексійович народився 04.03.1939 року.

Закінчив лікувальний факультет Луганського медичного інституту в 1964 році. В студентські роки працював лаборантом кафедри патологічної анатомії. По закінченні інституту працював лікарем-анестезіологом Луганського обласного онкологічного диспансеру. З організацією анестезіологічного відділення у 1966 році був призначений його завідуючим. З організацією торакального відділення в 1971 році перейшов працювати туди ординатором.

Від січня 1973 по липень 1974 року удосконалював свою кваліфікацію на базі лабораторії патоморфології Київської академії імені академіка Яновського науково-дослідного інституту туберкульозу та грудної хірургії. Перебуваючи в ординатурі, для підготовки дисертації на здобуття вченого ступеня кандидата медичних наук, використовував матеріали, зібрані ним в Луганському науково-дослідному інституті. Дисертацію на тему "Реанімаційна патологія при серцево-легеневому оживленні" захистив у 1974 році у Донецькому медичному інституті. У 1975 році за матеріалами своєї дисертації під керівництвом докторів медичних наук Свірякіна і Чипського підготував і видав методичного листа "Патоморфологічна діагностика реанімаційної патології".